

NS uudistebülletään

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1119

24.08.2024 (135)

Michael Kühnen

NSDAP programm Hiljuti kommenteeritud

6. osa

13 RIIGISTAMIST

"Me nõuame kõigi (seni) juba sotsialiseeritud ettevõtete (trustide) riigistamist."

Marksism peab tootmisvahendite eraomandit otsustavaks takistuseks sotsialistliku ühiskonna ülesehitamisel ja õigustab ekspluateerimist nn "lisaväärtusega", mille kapitalistid saavutavad tööliste tööjõu ekspluateerimise teel, sest ettevõtja kasum on alati suurem kui tööliste tööjõule (palgale) kulutatud raha.

Kogu see teooria ei pea paika:

Ekspluateerimise allikaks ei ole mitte lisaväärtus, vaid intressi orjus. See on süüdi selles, et mitte ainult töölist, vaid kogu rahvamajandust ekspluateeritakse kõrgemate finantsjõudude kasuks.

Samuti ei ole tootmisvahendite eraomand takistuseks Saksa sotsialismi ülesehitamisel:

Tõeline sotsialism ei põhine mitte võrdsuse, vaid õigluse ideel! Seepärast ei ole sotsialistliku rahvakogukonna eesmärk kaotada kõik kihid ja sissetulekute erinevused. Jõukuse ja omandite poole püüdlamine on igati eetilisele õigustatud rahvamajanduse mootor - kuid ainult seni, kuni see ei ole suunatud ühise hüvangu vastu või kui seda peab võimaldama ja edendama töö- ja vaevatu sissetulek!

NSDAP ei ole eraomandi vastu - isegi mitte tootmisvahendite eraomandi vastu. Samuti ei avalda ta mingeid vastuväiteid, kui ettevõtja saab oma ettevõttest nii palju raha, kui tema tegevus õigustab. Sissetuleku ülem- ja alampiirid on natsionaalsotsialistliku Volksstaat'i poolt kehtestatud nii, et need on piisavad, et ajendada Volksgenossen - ettevõtja või mitte - võimalikult suurele pühendumisele Volksgemeinschaft'ile, aga ka selleks, et vältida uute sotsiaalsete klasside säilitamist või tekkimist.

Muide, natsionaalsotsialistlik rahvusriik ei kontrolli mitte OMANDIT, vaid pigem HALDUSVALITSUST tootmisvahendite üle. See tähendab:

Ettevõtja säilitab oma ettevõtte üle käsutamiseõiguse ainult seni, kuni ta juhib seda rahvusliku kogukonna huvide ja riigi majandusplaanide raames. Kui tema tegevus on sellega vastuolus või kui tema tegevus on ebapiisav, usaldatakse ajutine juhtimine riigikomissarile, kuni ettevõtja näitab end valmisolekut vastavalt töötada või kuni ta riigistamise raames ka tootmisvahendite omandiõigusest ilma jäetakse.

Kuid selline meede on erand, sest on ebatõenäoline, et ettevõtja provotseeriks tahtlikult sellist riiklikku sekkumist.

Natsionaalsotsialistlik Rahvavabariik kasutab rahvamajanduse juhtimiseks majandusplaneerimist - aga mitte individuaalseid plaane marksistlike riikide eeskujul, mis suruvad alla igasuguse individuaalse algatuse, vaid põhimõttelisi raamidekavasid:

Planeeritud ei ole see, mida saab planeerida, vaid see, mida tuleb planeerida.

Kuid selleks, et teostada sellist raamplaneerimist, vajab natsionaalsotsialistlik rahvavabariik otsest mõju majandusele, isegi ilma, et ta peaks igal juhul kasutama riigikomissaride määramise keerulisi vahendeid. Seepärast on vaja, et rahvamajanduse võtmesektorid läheksid üle riigi omandisse ja oleksid seega otseselt mõjutatavad.

See hõlmab eelkõige kõiki rahalisi ettevõtteid, nagu pangad, kindlustusseltsid jne, kuna riigil peab olema täielik kontroll kõigi rahandusvaldkondade ja rahanduse

üle.

NSDAP nõuab oma parteiprogrammis ka kõigi juba sotsialiseeritud ettevõtete riigistamist, sest nende sageli anonüümne omandisuhe kujutab endast ohtu rahvamajanduse vabadusele - eriti kuna selget eraomandit, mis võib toimida mootorina, seal niikuinii enam ei eksisteeri (ka siin ei ole juhtkond enam dünaamiline ettevõtja isiksus, vaid aktsiaomanikest jms sõltumatult töötav juhtkond). Lisaks on sellised ettevõtted tavaliselt need suured, majanduslikult ja poliitiliselt tähtsad ettevõtted, mille üle natsionaalsotsialistlik riik nõuab täielikku kontrolli, et juhtida majandust.

Kokkuvõttes on natsionaalsotsialistlik rahvamajandus seega osaliselt eraõiguslik, osaliselt natsionaliseeritud majandusvorm, mida juhitakse üldise raamplaneerimise abil, kuid milles tootmisvahendite vastutustundlikult rakendatav eraomand säilitab oma koha seni, kuni see ei pöördu rahvusliku kogukonna huvide vastu.

Selges eraomanduses olevad äriettevõtted - eriti iseseisvas keskklassis - ei ole seega mitte ainult ei vastandunud, vaid naudivad rahvamajanduse mootorina rahvusotsialistliku riigis erilist toetust.

14 KASUMIOSALUS

"Me nõuame kasumi jagamist suurettevõtetes".

NSDAP pooldab eraomandi tekkimist, kui see ei vii teravate klassipiiride tekkimiseni ja ei pöördu rahvusliku kogukonna huvide vastu. Eelkõige tuleb edendada lihtrahva omandi moodustamist, mis ei lõhu klassitõkkeid, vaid murrab neid ja ei kahjusta rahvuskoondist, vaid toob talle kasu.

Selleks nõuab NSDAP suurettevõtetes kasumiosalust. Selle piiramine on seletatav sellega, et väikeseid ja keskmise suurusega ettevõtteid, mis on reeglina selgelt eraomanduses ja sellisena kaitstud, ei puudutata. Rahvusliku kogukonna õigluse huvides on aga iseenesestmõistetav, et neile rahvusliku kogukonna liikmetele, kes ei tööta suurettevõtetes, tagatakse seadusliku kompensatsiooniga, et ka nemad saavad osa rahvuslikust rikkusest.

Igal juhul on kasumiosalus suurettevõtetes selgelt suunatud seni sotsialiseeritud ettevõtetele, mis on natsionaalsotsialistliku Volksstaat'i poolt natsionaliseeritud. Selline kasumiosalus on mõttekas ainult kui osalus ettevõtte tootmisvaras, sest sel viisil edendatakse töötaja sidet oma tööga ja äratatakse tema isiklikku huvi edu vastu, sest tema kasumiosalus sõltub konkreetsest saavutatud kasumist.

Kõik natsionaliseeritud ettevõtted, mis teenivad märkimisväärset kasumit, asutatakse seetõttu peagi uuesti, kusjuures seekord antakse pooled aktsiatunnistused töölistele kui tootmisvarade võõrandamatu omandiõigus, teine pool aga Saksa Töölisrindele. Seega saavad Betriebsgemeinschaft ja DAF ettevõtte omanikeks.

Selle määruse kohaldamisalast on välja jäetud kõik raha teenivad ettevõtted ning kõik need, mis tegutsevad mittetulunduslikel eesmärkidel ja seega paratamatult enam-vähem kahjumiga. Samuti on seadusega kehtestatud hüvitise määrused töötajatele nende osalemise eest rahvuslikus rikkuses.

Kuna natsionaalsotsialistlikus rahvusriigis on tootmisvahendite käsutusõigus - kui äärmuslikke erandeid välja arvata - jätkuvalt seotud eraomandiga, tähendab see tööliste omandisse üleviidavate suuretegevõtete puhul, et tehastest ja DAFist on saanud ettevõtte peremehed, sest nad on muutunud omanikeks. Seetõttu toob kasumi jagamine paratamatult kaasa rahva seltsimehe kaasvastutuse oma ettevõttes. Seda kaasvastutust teostavad töönoogud, mille volitusi laiendatakse ja mis on moodustatud ühe kolmandiku pariteedi alusel:

Ühe kolmandiku töönoogudest nimetab riik, ühe kolmandiku Saksamaa Tööjõurinne kui Saksamaa tööjõu kui terviku patroon ja huvide esindaja ning teise kolmandiku valivad otse tehasetöötajad.

Selleks, et vältida teiste töötajate ebasoodsasse olukorda sattumist, on sarnane kaasvastutus kehtestatud ka riigistatud ja eraettevõtetes, mis ületavad teatavat suurst - riigistatud ettevõtetes on töönoogukoosseis samamoodi nagu töötajate omandisse üle viidud sotsialiseeritud ettevõtetes. Eraettevõtetes on töönoogukoosseisus üks kolmandik ettevõtte, töölisrinde ja ettevõtte töötajate esindajatest.

Sel moel edendatakse rahvuskaaslase rikkuse kogunemisega samal ajal tema kaasvastutust ja kasumiosalust rahvarikkuses ning seega ehitatakse üles tõeline rahvakogukond.

15 PENSIOONID

"Me kutsume üles laiendama pensioniskeemi heldelt."

Natsionaalsotsialistlik rahvusriik põhineb töö eetilisel põhimõttel, mis viib rahva ütluse realiseerimiseni:

Kui sa ei tööta, siis ei tohiks sa ka süüa!

Need elemendid rahva kehas, kes on rahvale kahjulikud ja kes ei suuda harjuda ausa ja kogukonnale kasuliku tööga, kõrvaldatakse kui asotsiaalsed parasiidid ja pannakse sunnitööle. Ka nemad on seega sunnitud sööma ainult siis, kui nad on selle oma tööga ära teeninud.

Erandiks on need rahva liikmed, kes ei ole iseenda süü tõttu veel või enam võimelised tööprotsessis osalema - s.t. eelkõige lapsed, kellele NSDAP programm nõuab parimat võimalikku haridust, inimesed, kes on iseenda süü tõttu haiged, kelle eest loomulikult hoolitseb Volksgemeinschaft, samal ajal kui NSDAP üldiselt võitleb Volksgesundhelt'i tõstmise eest, kuid eelkõige vanad rahva liikmed, kelle eest tuleb "heldelt" hoolitseda vastavalt partei programmi käesolevale punktile 15!

Sellela väljendab erakond oma erakordset austust nende inimeste elutöö vastu, kes on kogu oma täiskasvanuolu jooksul ustavalt ja usaldusväärset täitnud oma tökohustust. Neid ei lükata - nagu kapitalismis - ühiskonna ääremaale kui ebaproduktiivseid sööjaid, vaid nad naudivad natsionaalsotsialistlikus rahvusriigis vanaduspõlve, mida iseloomustab ühiskonna austus nende elutöö vastu ja mida saab kujundada ilma rahaliste muredeta.

Praegune pensionisüsteem on surmahaige ja ebaõiglane. See tuleb täielikult ümber korraldada:

Õiglane ja helde vanaduspension peab põhinema põhimõttel, et Saksa kodanik määrab oma vanaduspensionide suuruse oma elutööga - mida paremini ta on töötanud omal kohal ja vastavalt oma võimetele, seda suurem on olnud tema sissetulek. Seda sissetulekut tuleb talle pensionina täies ulatuses edasi maksta ka pärast tööelust lahkumist! Kõik muu oleks ebaõiglane, sest ta saaks mõista oma sissetuleku vähendamist ainult kui karistust vananemise bioloogilise saatuse eest, mis muudaks igasuguse õigluse mõnitamiseks.

Üksikvanemaealistele naistele kehtestatakse standardpensionina suurejooneline rahvapension, mille suurus suureneb aga iga lapse võrra, mille naine on oma elu jooksul sünnitanud ja üles kasvatanud. Neid lastetoetusi makstakse ka nendele naistele, kes elavad vanaduspõlves veel koos abikaasaga ja kellel seetõttu ei ole õigust rahvapensionile, kuid kes peaksid siiski saama tunnustust oma elutöö eest emana.

Pensionid makstakse otse riigieelarvest, seega garanteerib NFSV maksete turvalisuse ja suuruse. Vajalikud vahendid kogutakse pensionimaksuga - senised tavapärased pensionikindlustuseks tehtavad mahaarvamised palgast jäetakse ära.

Uus pensionisüsteem toob Volksgemeinschaftile kaasa märkimisväärseid kohustusi, eriti seni, kuni tänase sündimuse vähenemise järelmõjud jätkuvad. Kuid need koormused on Volksgemeinschaftile auasi ja neid hinnatakse vastavalt.

16 VÄIKESTE JA KESKMISE SUURUSEGA ETTEVÕTETE EDENDAMINE

"Nõuame terve keskklassi loomist ja selle säilitamist, suurte kaubamajade kohest kommunaliseerimist ja nende odava hinnaga rentimist väikekaupmeestele, kõigi väikekaupmeeste teravaimat arvestamist tarnetes riigile, provintsidele või omavalitsustele."

NSDAP näeb eraomandit ja inimese loomulikku kasumihimu kui terve rahvamajanduse mootorit. Ta võitleb ainult ülemiste ja alumiste sissetulekute piiride kehtestamise eest, et vältida järskude klassipiiride tekkimist või säilitamist, kõigi töö- ja vaevata sissetulekute järjekindla kaotamise eest ja selle eest, et eraomand ei saa kunagi olla suunatud ühise hüve vastu. Muidu aga pooldab ta eraomandi säilitamist - isegi tootmisvahendite säilitamist teadaolevate piirangute all - ja nende rahva seltsimeeste suurejoonelist tasustamist, kes saavutavad nende asemel tiptulemusi. Neil, kes on omandanud jõukuse raske tööga ja käituvad sellega vastutustundlikult, pole midagi karta!

NSDAP ei taha aga mitte ainult säilitada raskelt välja teenitud eraomandit, vaid ka edendada eraomandi moodustamist laiapõhjaliselt - näiteks suuretevõtete töötajate kasumiosaluse ja muude rahvuslikust rikkusest osalemise vormide kaudu.

NSDAP kui saksa rahvusliku kogukonna partei tähelepanu ei ole aga suunatud mitte ainult võlkisch kiirustamisele ja palgatöölise massile, kes on kapitalismi tingimustes sageli ebasoodsas olukorras, vaid ta propageerib ka otsustavalt terve keskklassi säilitamist ja edendamist.

Terve keskklass on rahvusliku kogukonna tugevuse allikas.

NSDAP pooldamist keskklasside poolt on sageli valesti mõistetud, nii et aeg-ajalt taheti erakonda isegi valesti mõista kui väikekodanlikku keskklassi erakonda - tõeliselt groteskne väärnimõistmine!

Tegelikult võitleb NSDAP otsustavalt kõigi keskklassi proletariseerimise ohtude ja tendentside vastu - kasumihimulise ülemklassi ja eksploateeritud töölisklassi vahele surutud keskklass oleks Volksgemeinschaftile katastroof ja viiks halastamatu ja enesehävitusliku klassivõitluseni, mida marksistid nii innukalt

ootavad. Keskklassi hävitamine muudaks natsionaalsotsialistliku liikumise tohutu kasvatustöö Volksgemeinschaft'i suunas väga raskeks, võib-olla võimatuks.

Keskklassi säilitamine annab aga ülemklassile eeskujuga ja meeldetuletuse, et ta ei kaotaks kontakti rahvaga ja ei läheks vastuollu tema huvidega, ning annab töölisklassile lootuse saavutada ka oma tööga ja meie partei sotsiaalse programmi toel heaolu.

Selles suhtes püüdleb NSDAP keskklassil põhineva rahvusliku kogukonna poole, kus valitsev klass ja töölisklass ei ole eraldi klassid, kes kas mässavad luksuses või vaesuvad, vaid dünaamiline kogukond, mille üleminekud on muutlikud. Sellest hoolimata ei ole NSDAP mitte väikeporvaalse keskklassi partei, vaid rahvussotsialistlik töölispartei:

Sama otsustavalt, nagu ta võitleb keskklassi proletariseerimise vastu, takistab ta ka töölisklassi kodanlikuks muutumist! Keskklass, mille poole NSDAP püüdleb, ei ole enam kodanlik, vaid seda iseloomustab töölisklassi eetiline põhimõte, töö rahvusliku kogukonna heaks! Keskklass iseloomustab seega taotletavat sissetuleku- ja jõukusolukorda, kuid mitte eeskujulikku elustiili. Keskklassi tuleb majanduslikult säilitada ja edendada, kuid selle eluhoiakut kujundab uuesti töölisklass. Seega näeme keskklassis majanduslikku, kuid töölisklassis eetilist selgroogu tõelise rahvusliku kogukonna ülesehitamisel.

Keskklassi oluline osa on väikese ja keskmise suurusega kaubanduse majandussektor, samuti kõige erinevamad teenused. Eriti see sektor on avatud suurele kiusatusele parasiitlikule eluviisile. Mitte ilmaasjata ei ole "kaupmees" "töötaja" tüüpiline vastand. Ja ometi on füüsilisest isikust ettevõtjate kaubandus- ja teenindustööstus oluline rahvusliku kogukonna jaoks. Kuid ta peab - nagu iga teine kiht meie rahvuskehas - allutama end raudse tööõiguse ja -põhimõtte alla, mida natsionaalsotsialistlik rahvusriik kehtestab. Uues korras muutub ka kaupmees ja väikekaupmees rahvusliku kogukonna jaoks ja selles tööjõuks.

Selle tingimuse kohaselt saab ta punktis 16 nimetatud nõudmiste kaudu majanduslikult stabiliseeritud ning teda peetakse ja tunnustatakse kui rahvusliku kogukonna lugupeetud liiget. Siis on igasugune kodanlik suhtumine või isegi parasiitlikud liialdused juba ammu ületatud ja temast on saanud tõeline rahva seltsimees. Selles mõttes võitleb Natsionaalsotsialistlik Tööliste Partei Saksa keskklassi eest!

